

henvendelser fra en erhvervsdrivende, som finder sted på gader, veje, pladser og andre steder som eksempelvis jernbanestationer og restauranter, hvortil der er almindelig adgang.

I forhold til den gældende lovs § 5, stk. 1, der alene omfatter køb af varer, indeholder bestemmelsen i stk. 1 en udvidelse af fortrydelsesrettens anvendelsesområde, idet fortrydelsesretten tillige kommer til at omfatte levering af *tjenesteydelser*.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til § 5, stk. 2

I denne bestemmelse opretholdes fortrydelsesretten for de typer af aftaler, som er omfattet af den gældende lovs § 5, stk. 2, nr. 2.

De aftaler om visse løbende tjenesteydelser, som er nævnt i den gældende lovs § 5, stk. 2, nr. 1, er omfattet af den nye formulering af bestemmelsen i § 5, stk. 1.

Til § 5, stk. 3

I § 5, stk. 3, opregnes de tilfælde, hvor der gøres undtagelser fra fortrydelsesretten, uanset at aftalen er indgået under de omstændigheder, der er anført i § 5, stk. 1.

Undtagelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 1, foreslås, som følge af bestemmelsen i direktivets art. 1, stk. 2, indskrænket, således at undtagelsen alene gælder, når aftalen angår det, som forbrugerens anmodning vedrører, eller en vare eller tjenesteydelse, der er direkte forbundet med dette. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 3.3.

Forarbejderne til direktivet indeholder ingen nærmere angivelse af, hvad der efter direktivet skal forstås ved, at en vare eller en tjenesteydelse er »direkte forbundet med« den vare eller tjenesteydelse, der har givet anledning til forbrugerens anmodning om den erhvervsdrivendes besøg. Som udgangspunkt skal der efter direktivet gives fortrydelsesret ved aftaler om enhver anden vare eller tjenesteydelse end den, i anledning af hvilken forbrugerens har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg. Direktivet åbner imidlertid mulighed for at undlade indførelse af fortrydelsesret i de situationer, hvor den anden vare eller tjenesteydelse er direkte forbundet med den vare eller tjenesteydelse, der er »bestilt« af forbrugerens. Det må på denne baggrund antages, at undtagelsen skal forstås relativt snævert.

Omfattet af undtagelsen må først og fremmest være varer og tjenesteydelser, der er nødvendige

for, at den pågældende vare kan fungere, som f.eks. tilslutningen af et elektrisk apparat.

Det må endvidere antages, at varer og tjenesteydelser, der – uden at være nødvendige – har en naturlig tilknytning til den pågældende vare, og som er af forholdsvis underordnet værdi i forhold til den aftalte vares værdi, vil være omfattet af undtagelsen.

På tilsvarende måde må det antages, at kun varer, der er nødvendige eller dog er sædvanlige for, at den aftalte tjenesteydelse kan opfyldes, er omfattet af undtagelsen.

Ved ordene »og en tjenesteydelse eller en vare, der er direkte forbundet med denne« i stk. 3, nr. 1, og ordene »og en vare eller tjenesteydelse, der er direkte forbundet med denne« i stk. 3, nr. 3, sigtes der til, at undtagelserne omfatter tilfælde, hvor der er aftalt levering af henholdsvis en vare med en tilknyttet tjenesteydelse eller en tjenesteydelse med en tilknyttet vare. Endvidere omfatter undtagelserne tilfælde, hvor der er aftalt levering af henholdsvis en anden vare end den vare anmodningen vedrørte, eller en anden tjenesteydelse end den tjenesteydelse anmodningen vedrørte, forudsat at der er den nødvendige sammenhæng mellem anmodningens genstand og aftalens genstand.

Derimod omfatter undtagelserne ikke de tilfælde, hvor der er aftalt levering af henholdsvis en tjenesteydelse *i stedet for* den vare anmodningen vedrørte eller en vare *i stedet for* den tjenesteydelse anmodningen vedrørte. Indgår en forbruger derfor f.eks. aftale med et fjernsynsfirma om køb af et nyt fjernsyn i en situation, hvor forbrugerens oprindeligt har tilkaldt firmaet for at reparere det gamle, bevarer forbrugerens fortrydelsesretten, selv om det er forbrugerens, der har anmodet firmaet om at komme.

Den endelige afgrænsning af undtagelsesreglen henhører under EF-domstolen.

Til § 5, stk. 3, nr. 1 og 2

Disse undtagelser svarer som udgangspunkt til den gældende lovs § 5, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, sammenholdt med stk. 3, nr. 1, hvorefter der ikke er fortrydelsesret, hvis der indgås aftale om køb eller de særligt fremhævede tjenesteydelser (abonnementskontrakter m.v.), efter at forbrugerens har anmodet om det under eller i tilslutning til en personlig henvendelse på sælgerens forretningssted. Undtagelserne er efter lovforslaget begrænset, således at de alene omfatter aftaler, hvis aftalen vedrører den vare eller tjenesteydelse, der har givet an-